

af et samråd, og det skal selvfølgelig være velkomment, selv om både jeg og justitsministeren jo altså har været i samråd og også har drøftet de spørgsmål, der er rejst her. Derfor skal jeg ikke fordybe mig yderligere i dem på det her tidspunkt. Men det er som sagt både min og regeringens opfattelse, at dette lovforslag ikke er i strid med grundloven, og derfor bliver det selvfølgelig også hypotetisk at diskutere fru Rønn Hornbechs spørgsmål.

Men for god ordens skyld skal jeg repetere, at i den udstrækning der er tale om administrative afgørelser i forhold til nugældende lovgivning – og der foreligger allerede en række af den slags afgørelser – kan den enkelte skole selvfølgelig rejse sag mod ministeriet.

Og så har jeg sagt, at når det gælder om at få standset koncernvirksomheden, som gør det uoverskueligt at se, hvad der bliver af de statslige midler, der gives til den enkelte skoles drift, har jeg ikke fundet anden virkningsfuld fremgangsmåde end gennem dette lovforslag at standse tilskuddet til Tvindkoncernen og dens skoler.

Det er en fremadrettet lovgivning, og der er alene tale om stop af tilskud. Der er hverken tale om, som det har været inde i debatten her, at vi vil lukke skolerne, eller at vi i denne sammenhæng tager stilling til Tvindimperiets ideologi og pædagogik. Der er alene tale om, som det før er sket her i Tinget, hvor man har stoppet tilskud til navngivne institutioner via lovgivning, at det gør vi også i dette tilfælde.

Og så blot endnu en gang til hr. Løgstrup Madsen: Spørgsmålet om eksamensret er kommet på dagsordenen i denne sammenhæng, fordi vi ikke har ønsket, at unge under falske forudsætninger skulle søge skoler med sikkerhed for at kunne gå op til afsluttende prøver, hvis det var sådan, at skolerne standsede deres virksomhed midt i et skoleår. Det er grunden, men selvfølgelig kan man på et nyt grundlag også erhverve eksamensretten på ny.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg bliver altså mere og mere ked af De Radikales svar, og jeg bliver mere og mere ked af det på ministerens vegne, for ministeren har åbenbart vanskeligheder.

Nu er det anden gang, jeg har spurgt, og første gang fik jeg svaret, at loven ikke er grundlovsstridig. Jeg troede, det var en fortalelse, for jeg tror, undervisningsministeren og jeg normalt

ville have været enige om, at det ikke er en måde at argumentere på: at begynde at tale om noget, jeg slet ikke har sagt. Jeg har ikke på noget tidspunkt hverken i tv eller i pressen eller her i Folketingssalen eller andre steder overhovedet udtalt mig om, hvorvidt denne lov er i strid med grundloven, for jeg har noget, der er højere, og det er folkesjælen.

Og jeg har det altså sådan, at her drejer det sig om folkestyret og retssikkerheden, og derfor har jeg ikke påberåbt mig juridiske aspekter, men sagt, jeg vil have retssikkerheden på det rene, og det har jeg altså ikke fået endnu.

Det er rigtigt, som undervisningsministeren siger, at justitsministeren var til stede i det samråd. Det er også derfor, at det er underligt, at undervisningsministeren ikke i dag bare kan sige: Fru Rønn Hornbech har selvfølgelig fuldstændig ret i sin beskrivelse af, hvordan det danske demokrati og retssystem fungerer.

Så vil jeg spørge ministeren: Er vi enige om, at hvis ministeren, når han om et års tid skal til at tage stilling til, om betingelserne til den tid er opfyldt for de Tvindskoler, der nu kommer igen under andre navne, til den tid siger nej, kan de pågældende skoler få det nej prøvet ved domstolene? Kan vi blive enige om det? Så kan jeg nemlig svare igen: Det er præcis det samme, der gælder for det nej, som for det, ministeren burde have sagt for længst. Det kan prøves ved domstolene, det kan stoppes ved en lov, og det er det, regeringen gør, og det ved de fleste i denne sal. Det er bare trist, at ministeren ikke vil sige det her i Folketingssalen, så vi alle sammen kan høre det.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Der er tale om, at vi med denne lovgivning ønsker at stoppe en skolekoncernvirksomhed. Det er et lovgivningsanliggende. I den udstrækning den enkelte skole i forbindelse med den fremdadrettede lovgivning måtte søge om godkendelse, er der tale om en rent administrativ afgørelse, og den kan selvfølgelig prøves ved domstolene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 3, således